

"עטרת מרדכי אליהו"

בית תורה וחסד

בית מדרשים וחסדות לילה, לימוד משניות והנהגה הקדושה לעילוי נשמת הנפטרים, ובית תמחוי לטקסים על שם ולעילוי נשמת מור"ד סו"ח הראשול"צ המקובל האלקי הגר"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל זיע"א

עלון מס' 9

פרשת: אמור

עטרת מרדכי לילדים

מעשה רב

שומעים חרפתם ומשבחים

ספר הרב אריאל לוי מחברו: פעם היינו עם הרב במרון בלי"ג בעומר, וכשהרב יצא מהציון הקדוש של רשב"י הוא הגיע לרחבה הקטנה לרקוד והיו אנשים מסיימים שזלזלו ברב.

לנדי הנה משה בואנוס ז"ל, והוא הנה קנאי גדול לכבודו של הרב. הוא רצה לצעק עליהם, אך הם מעזים לזלזל ברב. עמדתי מאחורי הרב וראיתי שהוא מרגיע אותו שלא לשיב להם, כי הרב הנה מעביר על מדותיו.

הרב נשאר לשבות בצפת, וכשהלכנו עם הרב בשבת אחר הצהריים בצפת

בא מישהו שלא הנה בלי"ג בעומר בארוע שזלזלו ברב והתחיל להגיד לרב דברי שבח על אותם אנשים שזלזלו בו. המדהים הוא, שהרב הוסיף לו דברי שבח ואמר שהם מכניסי אורחים ועושים חסד.

הרב שבח את המבזים אותו. המעליבים ואינם עולבים, שומעים חרפתם ומשיבים דברים לטובה. זכותו תגן עלינו. ("אביהם של ישראל" 8)

חידושים בפרשה

שמירת המצוות בהדור

"ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני ה'" (כ"ב, ל"א)

מה היא השמירה ומה היא העשיה?

כתב רש"י (בשם תורת כהנים כ"ב, קל"ו): "ושמרתם-זו המשנה, ועשיתם-זה המעשה".

לומר לך שלא די בלמוד (השמירה) או במעשה (העשיה) לחוד, אלא צריך את שניהם.

ויש לבאר עוד: השמירה היא בבחינת (מועד קטן ה' ע"א): "עשו משמרת למשמרתי", זאת אומרת: הוספת חמרות על גבי מה שאסרה התורה, כגדר וסיג. ואלו העשיה היא שורת הדין עצמה. החשיבות ב"שמירה", כלומר בהוספת החמרות, היא בקד שהיא מגלה את אהבת ה' של האדם, שאינו מסתפק במצוות שה' צוהו, אלא הוא מוסיף חמרות והדורים.

אבל, צריך לדעת שלא לערב את התחומים: צווי הוא צווי וחמרה היא חמרה. זאת כדי שלא יבוא לידי אסור "בל תוסיף". (מעובד מתוך: "דברי מרדכי")

חידות

מנין לומדים ש...

1. שלכהו גדול אסור להשתתף בכל לניה ואפילו בלנית הוריו
2. ששלכהו שבעבר הנה בעל מום ומומו התרפא מותר לו לעבד בבית המקדש
3. ששלכהו טמא אסור לאכול מהקורבנות
4. שכל המחלל את המועדות כאלו חלל שבת
5. שיום הכפורים מכפר למי ששב בתשובה ולא למי שלא שב בתשובה
6. מה שם אמו של המקלל את ה'?

("הגיגי הפרשה" מרדכי אפרתי)

גדולים צדיקים

רבי יצחק אבן דנאן זצוק"ל

נולד בתאריך: ט"ו באב תקצ"ד

בעיר פאס שבמרוקו

בנו של: רבי שמואל אבן דנאן בן לשושלת חכמי אבן דנאן, שייחוסם מגיע עד הרמב"ם.

בשנת תרל"ט (1879) חכם יצחק אבן דנאן נתמנה לדין בפאס

השאיר אחריו כתבים רבים בהלכה ובדרוש

מספריו: ליצחק רי"ח

נפטר: כ"ד אייר תר"ס (1900) בגיל 66

זכותו יגן עלינו אמן